

[Lysholt Hansen.]

vegne udtryk for, at den socialdemokratiske gruppe i finansudvalget ville være indstillet på i samarbejde med finansministeren at foretage en kulegravning af finanslovens enkelte paragraffer med henblik på besparelser, hvor sådanne kunne findes, uden at det gik ud over den udvikling af uddannelsen, forskningen, den sociale og kulturelle standard og beskæftigelsen, som var den socialdemokratiske regerings mål med de bevillinger, der var foreslået på finansloven.

Uanset regeringsskiftet har vi gennemført vort arbejde i finansudvalget med henblik på den nævnte kulegravning af de enkelte paragraffer. De ministre, og det er jo næsten alle, der har været til samråd i finansudvalget under gennemgangen af finanslovsforslaget, vil vist have følt, at det ikke var tomme ord, når vi havde lovet at gå i dybden med de enkelte poster på forslaget. Desværre blev det ikke til en gennemgang i det nære samarbejde med finansministeren, som var forudsætningen for at opnå besparelser af den karakter, jeg lige har nævnt. Jeg skal medgive finansministeren, at han af tidsmæssige grunde ikke har haft mulighed for at deltage i en sådan gennemgang, når han skulle finde frem til de besparelser på 600 mill. kr., som statsministeren stillede i udsigt i sin tiltrædelsestale.

De spareforslag, vi behandler her i form af ændringsforslag til finanslovsforslaget, viser, hvor letsindigt det er at slynge et bestemt tal — i dette tilfælde 600 mill. kr. — ud i luften som et sparemål, der skal nås inden for en tidsperiode, der kun giver mulighed for en meget overfladisk behandling i ministerierne. Overfladisk behandling er da også det, der karakteriserer det bundt af ændringsforslag, der udgør den samlede spareplan. Derfor er der heller ikke blevet tale om reelle besparelser på 600 mill. kr., som vel egentlig var regeringens mål. Vil man være venlig mod regeringen — og det vil vi jo alle gerne, selv om det i denne sag kan være vanskeligt at følge regeringens egen afgørelse — kan man sige, at den er kommet frem til godt 400 mill. kr. i reelle besparelser. Resten er udsættelser og korrektioner af tidligere skøn, altså udgifter, der kommer igen til næste år.

Vor bedømmelse af spareplanen er, at de reelle besparelser andrager et meget

mindre beløb. Af den grund, og fordi en lang række af forslagene vil være et hårdt slag både mod beskæftigelsen og mod væsentlige samfundsområder, har vi kun kunnet give tilslutning til ca. 200 mill. kr. af de foreslåede besparelser. Vi agter således gennemgående at stemme mod forslag, der betyder udskydelse af vedligeholdelses- og anlægsarbejder, idet det som hovedregel vil gælde, at disse arbejder vil blive endnu dyrere for samfundet og for skatteborgerne, når de skal gennemføres.

Det, der i dag tager sig ud som en besparelse, vil i virkeligheden blive en fordyrelse, der senere vil stille unødige krav til skatteyderne.

Men hertil kommer, at disse arbejder kunne have givet beskæftigelse til en betydelig del af de mennesker, der i det kommende år må regne med at skulle gå ledige på grund af regeringens afvisning i december måned af den pris- og omkostningsdæmpende politik, den socialdemokratiske regering havde fået lønmodtagerorganisationernes tilslutning til. I stedet får vi nu pris- og omkostningsstigninger og skatte- og afgiftsstigninger, der vil dæmpe den indenlandske efterspørgsel og forringe vor konkurrenceevne på eksportmarkederne, og det vil medføre forringede beskæftigelsesmuligheder.

I en sådan situation finder vi det urimeligt at skære ned på vedligeholdelses- og anlægsarbejder, der dog kunne have givet beskæftigelse til et betydeligt antal mennesker. Når finansministeren i finansudvalget har kunnet oplyse, at man i indeværende finansår, hvor man har budgetteret med 2 pct.s ledighed, må påregne en merudgift til arbejdsløshedsunderstøttelse på 80-90 mill. kr., fordi bl. a. afmatningen på vore eksportmarkeder har betydet større ledighed, var det så ikke klogere allerede nu at erkende, at dette finanslovsforlags udgiftsbevilling til understøttelse, der bygger på 2½ pct.s ledighed, ikke vil kunne holde, var det så ikke klogere at undgå de besparelser, der betyder forringede beskæftigelsesmuligheder? Det vil jo ikke være behageligt næste år ved denne tid at måtte konstatere, at statens bevillinger til arbejdsløshedsunderstøttelse er overskredet med store millionbeløb, når man samtidig står med ansvaret for her i marts måned at